

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-15)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-15)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 12. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000006.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Capri, Hotel Pagano, d. 15/2 86.

Min elskede Fader!

Jeg haaber Du har modtaget mit Brevkort fra Neapel, som kun blev afsendt for at meddele, at Alt stod vel til. I Torsdags Morges forlode vi Rom, efter at jeg havde været der i 14 Dage og tilbragt en yderst behagelig og interessant Tid. Vi toge med et Iltog, som gik Kl. 8 fra Rom, og arriverede til Neapel Kl. 2. Turen var ret interessant. Landskabet var ikke særlig smukt, men meget ejendommeligt. Først kjørte vi over Campagnen og dernæst en lang Strækning i et Dalstrøg, som paa begge Sider var omgivet af høje nøgne Klipper. Overalt i Dalene groede Oliventræerne og paa aabne Pletter dyrkedes der Korn og Bønner. Jo mere vi nærmede os Neapel, desto frugtbarere blev Egnen. Baedecker skriver, at denne Del af Italien s. 13er en af de frugtbareste Pletter i Europa; der høstes i et Aar to Frugt- og en Kornafgrøde. For -Øieblikket var der naturligvis ikke Meget at se, men den Maade, hvorpaa hver lille Plet Jord var benyttet, bekræftede fuldstændig, hvad jeg læste.

Paa Banegaarden blev vi som sædvanlig overfaldne af alle mulige Tiggere og Sjovere; men nu var man bleven mere vant til Rumlen og forstod bedre at afvise dem, Vi boede udmærket i Hotel de la Riviera, som ligger langt fra Jernbanen, men paa et af de kjønneste Steder i Neapel. Selve Byen er endnu mere snavset og ubehagelig end Rom. Dertil kommer, at der paa Gaden er en Færdsel og Støj, som er ganske utaalelig. De utallige Droschkekuske brøle En an og smelde med Pisken; alle Slags Handlende tilbyde En deres Varer paa en meget nærgaaende Maade og overalt forfølges og plages man af Tiggere. Naar man ikke har set disse Gyder, hvori den fattige Del af Befolkningen bor, vilde man slet ikke tro, at Mennesker overhovedet kunde leve paa saadanne Steder, hvor Solen aldrig faar Lov til at vise sig. Om Dagen opholde de sig derfor hovedsagelig paa Hovedgaderne. Der foretage de deres Paaklædning og øvrige Toilette; jeg har ingen Steder før set saa mange Unger som i Neapel; morsomt var det at se Mødrene ivrig beskjæftigede med at undersøge Børnenes Haar og gaa paa Jagt efter smaa Insekter, hvilken Jagt altid var meget lønnende.

Den første Dag, jeg kom hjem til Hotellet, efter at have vandret nogle Timer omkring i Gaderne, var jeg fuldstændig ødelagt og tummelumsk; mine Nerver, som til dagligdags ikke hører til de svage, vare forfærdeligt angrebne, men heldigvis blev jeg senere igjen normal. Naar man kun opholder sig i den Del af Byen, hvor Hotellet ligger, nemlig ved Chiaia, er Neapel en deilig By, men alt det andet er forfærdeligt og tyve Gange værre end Rom. Vort Værelse laa desværre ikke til Gaden, men det gjorde ikke noget, thi om Dagen opholdt vi os altid i en deilig stor Stue, som Familien Krieger beboede, og hvorfra man havde en glimrende Udsigt over Bugten med Capri og Vesuv i Baggrunden. Vi have hidtil været meget heldige med Veiret; slet ingen Regn, brilliant Varme og som oftest fuldstændig klar Himmel.

Korvetten »Fyen« traf vi henede, og da Kriegers kjendte de fleste Officerer, vare vi ofte sammen med dem. Officererne beredte os en stor Nydelse ved at tage noget Rugbrød med iland. Du kan tro, kjære Papa, det smagte. En Aften vare vi allesammen i det verdensberømte Carlo-Theater og saa først en Opera af »Donizetti« og bagefter en Ballet. Begge Dele vare meget smukke; bedst syntes jeg om Balletten, som var meget pragtfuld og storslaaet. Der medvirkede ved Balletten ca. 200 Mennesker. De enkelte s. 14Personer dansede langt fra saa godt som hjemme, men det var Maengden og de mange Tableauer, hver Gang i andre Costumer, som gjorde saa megen Virkning. Selve Theatret. var stort, men grimt.

En Eftermiddag benyttede vi til at se Museet, som er meget' stort og ualmindelig interessant. En Mængde udgravede Ting fra Pompeji var samlet her. Man faar en god Forestalling om, paa hvad Kulturtrin Beboerne have staaet, ved at se denne Samling. De have haft en udmærket Smag og forstaaet at indrette deres Huse comfortable.

Hele Søndagen benyttede vi paa en Tour til Vesuv. Den, der har set dette Naturphaenomen, glemmer det aldrig. Om Morgenen Kl. 9 kjørte vi fra Hotellet, Kriegers, Ellis og jeg, i en Landauer med 3 magre Heste for. Først kommer man gennem en Mængde smalle Gader med utaalelig Stank, Snavs og Børneskrig, stadig forfulgt af en stor Hob Tiggere og Folk, der vil sælge Blomster og Aviser. For 1 Franc faar man den deiligste Bouquet Roser og Camelier. Var der ingen Drivhus hjemme, sendte jeg en lille Ladning til Ourupgaard. Naar man lykkelig er kommen gennem Gaderne, dog først efter at Hestene ere faldne nogle Gange paa de glatte Stene og slaaet Knæerne til Blods, begynder Stigningen op ad Bjerget. Vi havde hele Tiden udmærket Solskin og klart Veir. I Førstningen kjører man igjennem Olivenskove, Vinhaver, Frugthaver og hist og her dyrkede Pletter med Bønner og Korn. Senere aftager Vegetationen, og til Slut befinder man sig imellem Klipper, hvor Lavastrømmene ere væltede ned over og have gjort Alt ufrugtbart. Den støiknede Lava er meget interessant; man kan tydelig se, hvorledes den er kommen væltende i Bølgeform ned ad Bjerget. Der fremkommer herved ganske mærkværdige Former; snart tror man at se en Hund eller en Hest, snart et Menneske eller Dele af samme. Naar man saa ser tilbage, har man den deiligste Udsigt over hele Golfen og Neapel, som ligger dybt nede.

Da vi vare ankomne til Jernbanestationen, toge vi med lidt ejendommelige Følelser Plads i Jernbanevognen, som rummer 8 Mennesker ad Gangen. Naar een Vogn gaar op, gaar en anden ned; det er noget lignende som et Paternoster. Sæderne ere trappeformige oven over hinanden. Banen er meget steil; den staar under

en Vinkel af 63°, saa I kan forstaa, man kom til at kjøre lidt hurtig ned, dersom Kjædeine sprang, hvis iøvrigt saadant noget kunde finde Sted, hvad jeg dog ikke tror; det hele gjorde et meget solidt Indtryk. Kjørselen varer i 12 Minuter og jo højere man kommer, desto koldere bliver det; paa Midten laa endnu Sne. Ankomsten til den averste Jernbanestation bleve vi overfaldne af en Sværm af Førere og Dragere. Damerne maatte meget imod deres Villie op i Bærestole; Herrerne s. 15 fik et Toug omkring Livet, og afsted gik det. Man hørte i det Fjærne, Krateret buldre, og da vi vare komne forbi et Klippehjørne, frembød der sig et imponerende Syn. I Midten Krateret, som udspyede vældige Røgsøjler, af og til store Stenmasser og Aske; rundt omkring os røg det ud af smaa Huller i Bjerget. Jorden, eller rettere Lavaen, blev mere og mere varm at gaa paa og hele Luften var opfyldt af en svovlsyreholdig Damp, saa man næppe kunde trække Veiret. Damerne begyndte at blive lidt ængstelige, og jeg fandt ogsaa, at Situationen begyndte at se lidt kritisk ud, thi man kunde ikke se 5 Alen frem for Røg og Damp; men det hjalp ikke at gjøre Indvendinger; Dragerne slæbte afted med os, stadig udstødende cimbriske, uforstaaelige Hyl. Det sidste Stykke var aldeles ufremkommeligt; man sank i Lava til op over Knæerne og var ligeved at blive kvalt. Ellis og Damerne bleve tilbage, medens jeg selv blev slæbt af to Mænd op til selve Krateret. Røgen væltede op og under Ens Fødder hundrede og buldrede det som om alle Helvedes Djæville vare slupne løs. Det var et Øieblik, man aldrig glemmer. Føreren sagde senere, da vi kom ned, at selve Udbrudet ikke var større end sædvanlig; derimod var Røgen usædvanlig stærk. Fru Krieger bemærkede meget rigtig, at Helvede umulig kunde være værre end Toppen af Vesuv.

Efter Nedkjørselen med Jernbanen indtog vi en let Frokost, som smagte brillant ovenpaa Anstrængelserne. Om Aftenen Kl 6 vare vi atter tilbage i Neapel, spiste til Middag, pakkede vor Kuffert, gik paa Chiaia og saa paa Maaneskin. Vesuv var meget smuk den Aften.

Mandag Morgen Kl. 9 toge vi med en elendig Damper, som var fyldt med Mennesker, først til Sorrent og derfra til Capri. Vandet var meget roligt; men da Skibet var saa elendigt, slingrede det en hel Del. Nogle Damer og Børn ofrede. Selv paa Skibene bliver man overfaldet af Handlende, Tiggere og Spillekanter. Touren var meget smuk og Havet gans'ke blaat. Jeg har tidligere aldrig villet tro, at Vandet her var mere blaat end andet Steds, men jeg maa nu indrømme, at det er Tilfældet. Før vi landede paa Capri vare vi i Baade og saa den blaa Grotte, som naturligvis var meget smuk og eiendommelig, men man har hørt saameget om den, at de Fleste som oftest komme med for store Forventninger. Vandets Farve inde i Grotten var imidlertid deiligt.

Vi bo her i et udmærket Hotel, »Pagano«. Naar man lægger sig her ind paa Pension, faar man Alt for 6 Lire om Dagen. Det lyder lidt utroligt. Fra vore Vinduer have vi en meget smuk Udsigt over Havet og i den lille Have gaar man ned og plukker Appelsiner fra Træerne. Man skriver og læser for aabne Døre; for det meste er man ude paa Verandaen. Det eneste, meget ubehagelige, ved Hotellet er, at det er fuldt af alt andet s. 16 end fine Tyskere. Ved Maaltiderne dominere de det Hele og gjøre et Spektakel, saa jeg havde stor Lyst til at gaa min Vei. Lige saa elskværdig og forekommende den finere tyske Befolkning som oftest er paa Reise, ligesaa ubehagelig er den simple. Nei, maa jeg saa bede om Englændere; det er behagelige Folk at træffe paa Reise, naar man, vel at mærke, først faar talt med dem.

Capri selv og dens Beliggenhed er ikke til at beskrive; det er ubetinget det Smukkeste, jeg endnu bar set og rimeligvis faar at se paa hele Reisen. Man befinder sig saa vel herovre; den deilige Luft, Beliggenheden, den mageløse Ro, og dertil kommer, at Folk ere saa smukke herovre og meget høflige. Man møder aldrig nogen af Beboerne uden at de sige høflig og venlig Goddag. Tiggero findes der, men meget faa; man faar Indtrykket af, at alle Folk ere lykkelige herovre. Imorges besteg vi allesammen Æsler og red en nydelig Vei over til Anacapri, en lille Landsby, som ligger i den anden Ende af Øen. I Eftermiddag ville vi i en Baad seile rundt om Øen, hvortil vi glæde os meget. Vi vende aldrig hjem fra en Spadseretur uden rigt belæssede med Blomster, som mange Steder allerede staa i fuld Prag. Paa Torsdag tage vi til Sorrent, derfra Fredag til Pompeji, komme Fredag Aften til Neapel og indskibe os Lørdag Morgen til Ægypten. Vi vare gjerne blevne længere paa Capri. Dr. Struckmann bad mig kjøbe 5 kolorerede Prospekter i Neapel; det var en meget vanskelig Opgave; i den Boutik, han opgav mig, fandtes kun Prospekter til 4 og 25 Lire Stykket. Han havde sagt, de kostede 6 à 7 Fr, men til den Pris fandtes ingen i den Boutik. I andre Boutiker kunde man faa til 6 à 7 Fr., men de vare meget grimme. Jeg kjøbte derfor 4 til 4 Fr. Stykket; dersom Struckmann ikke synes om dem, beholder jeg dem selv. Hanne bedes sige ham dette. I Neapel fik jeg et Brev fra Hanne, som glædede mig meget, navnlig at Oscar kan sælge Ost i England; med Fordel efter Prisen at dømmes. Hvormange ft Sukker gav Il Produkt? Jeg haaber, kjære Papa, I ikke blive utaalmodige ved at læse denne lange Epistel, som er skreven igaar og idag. Eders næste Breve bedes I adressere til Hotel de Nile, Kairo, hvortil vi rimeligvis komme d. 26. eller 27. Med mange venlige Hilsener til Dig, min elskede Papa, og bedende Dig hilse Damerne, forbliver jeg altid din Dig

elskende Søn

Adolph